

lovforslaget. Jeg vil bede det ærede Finansudvalg om at gennemgaa dette Punkt meget kritisk. Hvor ofte er det ikke blevet proklameret fra Regeringens Mænd og mange andre, at Lævefoden maa sættes ned; det maa den for os alle, ogsaa for Forfatterne, og der er sikkert en hel Del af disse, for hvis Vedkommende det Bidrag, med hvilket de er opført paa Finanslovforslaget, kunde nedskrives en Del.

En anden Udgift, som jeg synes bør bortfalde, er de mange Rejseunderstøttelser til Lærere og mange andre. Jeg vil her bruge det samme Billede, som jeg brugte før: Naar Familien har god Raad, er det godt, at den lader sine Medlemmer foretage Rejser, men de maa sandelig bortfalde, saa snart der ikke er Raad dertil. Mon dog ikke adskillige, for ikke at sige alle disse Rejseunderstøttelser kunde og burde bortfalde? Endvidere bør sikkert ogsaa alle Understøttelser til Højskoler, Husholdningsskoler, Landboforeninger o. s. v. gennemgaaes meget nøje og meget kritisk og eventuelt nedskrives. I Hillerød, hvor jeg bor, har vi en Husholdningsskole, som har virket gennem mange Aar og har klaret sig ganske udmærket. Det er nogle gode Venner af mig, som bestyrer denne Skole, og jeg spurgte i min Uvidenhed en Gang: Hvor meget faar De i Statstilskud? Statstilskud, sagde de, det de gjorde store Øjne, vi har aldrig faaet en Øre, og det kunde aldrig falde os ind at forlange noget. Her er et Vidnesbyrd om, at en Skole kan drives og udmærket godt bestaa uden stort Statstilskud. Jeg er ikke blind for den store Betydning, som Højskoler, Husholdningsskoler, Landbrugsskoler og den Slags har, men jeg er paa det rene med, at i disse alvorlige Kriseaar maa vi tage alle Forhold i Betragtning og spare, hvor som helst der kan spares.

Diakonissestiftelsen staar opført paa Finansloven med et Tilskud paa 17 000 Kr. til Rejsehjælp for Søstre. Jeg ønsker Diakonissestiftelsen al den Hjælp, den kan faa, neppe mange Institutioner gør saa megen Gavn overfor syge, lidende, gamle og Krøblinge som den; dens Søstre er velkendte udover hele Landet og gør et meget stort Arbejde omkring paa Sygehuse, Hospitaller, Fattiggaaarde, Børnehjem o. s. v. Der er imidlertid et Misforhold i dette, at Lucasstiftelsen, som er et Diakonissehjem

ganske ligestillet med Diakonissestiftelsen og med Opgaver i samme Retning, og som, om den end ikke er saa stor som Diakonissestiftelsen, dog gør et stort og uegennyttigt Arbejde, kun er opført med 3 000 Kr. i Rejseunderstøttelse. Diakonissestiftelsen har ca. 360 og Lucasstiftelsen 131 Søstre. Af disse 131 er adskillige anbragt i de sønderjydske Landsdele, saaledes at de har lange og dyre Rejser at foretage. Jeg vil derfor bede den højtærede Minister om, at Rejseunderstøttelsen til Lucasstiftelsen maa komme til at staa i et mere rimeligt Forhold til den Rejseunderstøttelse, der gives Diakonissestiftelsen. Lucasstiftelsen har i sin Tid ansøgt om at faa 5 000 Kr. til Rejseunderstøttelse for Søstre, og jeg skulde meget ønske, at den kunde faa dette Ønske opfyldt.

Arbejdsløsheden er Tidens største Problem herhjemme. Det er en forfærdelig Ting, at vi er ved at have en permanent Arbejdsløshed med et Antal af arbejdsløse, som allerede andrager mindst 50 000, og som sikkert vil stige ret stærkt i den forestaaende Vinter. Der er noget forfærdende i mange Maader i den Mængde Mennesker, som saa uhyre gerne vil have Arbejde og ikke kan faa det og derfor er henvist til at leve paa Samfundet. Jeg ved saa saare vel, at de selv giver deres Tilskud til Arbejdsløshedskasserne, men de faar alligevel en stor Del fra det danske Samfund. Det værste ved Arbejdsløsheden er dog, at den truer med at ødelægge Moralen. Nu er Arbejdsløshedens understøttelse nemlig sat saaledes i System, at Arbejderne kan kræve deres Understøttelse som en Ret. Forskellen paa gamle Dage og nu er altsaa den, at i gamle Dage maatte enhver søge at klare sig saa godt, han kunde, ved tilfældigt Arbejde, selv om det laa udenfor hans Fag; nu staar mange Arbejdere og vejer Forskellen mellem Arbejdsløshedshjælpen og det, der bliver tilbudt ham for det foreliggende Arbejde, og dømmer derudfra, om han kan være tjent med at arbejde for denne Forskel. Det er et Vidnesbyrd om, at Moralen er ved at synke; vi staar i en alvorlig Krise.

Derfor kan jeg kun takke den højtærede Indenrigsminister for hans Arbejdsløshedsløvforslag. Vi maa have Arbejder sat i Gang, og jeg synes, at Staten burde gaa i